

V. Artikel 100, § 2 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994 - Hervatting van een aangepaste werkzaamheid met toelating van de adviserend arts

...

I. Inleiding

Krachtens artikel 100, § 2 van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994 mag de arbeidsongeschikt erkende gerechtigde een aangepaste werkzaamheid hervatten na de toelating van de adviserend arts, en op voorwaarde dat hij, van een medisch oogpunt uit, een vermindering van zijn vermogen behoudt van ten minste 50 % (en dat die werkhervatting verenigbaar is met zijn gezondheidstoestand).

De gerechtigde is verplicht om voorafgaandelijk de toelating van de adviserend arts te vragen om het werk tijdens zijn ongeschiktheid te kunnen hervatten. Hij moet tevens voorafgaandelijk aangifte doen van de hervatting van dit werk bij zijn ziekenfonds (uiterlijk de eerste werkdag die aan die hervatting voorafgaat).

Die gerechtigde kan bovendien het werk hervatten alvorens hij de toelating van de adviserend arts van zijn ziekenfonds heeft gekregen. De adviserend arts kan namelijk zijn *toelating na* de hervatting verlenen maar binnen een relatief korte termijn (binnen dertig werkdagen vanaf de eerste dag van de hervatting).

Deze versoepeling van de procedure voor de gerechtigden die zich progressief wensen te re-integreren op de arbeidsmarkt is ingevoerd geweest om de socioprofessionele re-integratiemechanismen in de sector van de arbeidsongeschiktheidsuitkeringen te optimaliseren en zo de terugkeer van de arbeidsongeschikte gerechtigden naar het werk aan te moedigen.

Deze versoepeling is niet van toepassing op de hervattingen van een frauduleuze werkzaamheid, noch op de hervattingen die door een sociaal controleorgaan of een ziekenfonds zijn vastgesteld (in het kader van, bv., datamatching).

Deze versoepeling beoogt om de geleidelijke werkhervattingen van de arbeidsongeschikt erkende gerechtigden buiten elke situatie van frauduleuze werkhervatting te ondersteunen.

Om de toelating tot werkhervatting tijdens de ongeschiktheid toe te kennen, moet de adviserend arts er zich van vergewissen dat de gerechtigde, van een medisch oogpunt uit, een vermindering van ten minste 50 % van zijn vermogen behoudt en dat deze werkhervatting verenigbaar is met zijn gezondheidstoestand.

II. Re-integratieplan (art. 215 *undecies*, § 2, van het K.B. van 03.07.1996)

De gerechtigde is echter niet verplicht om een dergelijke toelating van de adviserend arts te vragen indien het re-integratieplan overhandigd door de preventieadviseur-arbeidsarts (art. 1.4-74 van de Codex over het welzijn op het werk (2017) van 28.04.2017) een toegelaten arbeid bij de desbetreffende werkgever omvat zoals bepaald in artikel 100, § 2, van de gecoördineerde wet.

In dat geval gaat de adviserend arts automatisch zelf na of het re-integratieplan overeenstemt met de voorwaarden voor een toegelaten arbeid. In voorkomend geval attesteert de adviserend arts de modaliteiten van zijn toelating.

De adviserend arts deelt zo spoedig mogelijk zijn bevindingen met betrekking tot de staat van de arbeidsongeschiktheid in de zin van artikel 100, § 1, van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994 of zijn beslissing in verband met de toegelaten arbeid in de zin van artikel 100, § 2, van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994 aan de preventieadviseur-arbeidsarts mee.

Als de adviserend arts geen reactie geeft binnen drie weken na de ontvangst van de kopie van het re-integratieplan, wordt er verondersteld dat:

- het uitvoeren van het re-integratieplan geen einde zal maken aan de staat van arbeidsongeschiktheid zoals bepaald in artikel 100, § 1, van de gecoördineerde wet
- de beslissing van de adviserend arts in verband met de toegelaten arbeid in de zin van artikel 100, § 2, van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994 positief is.

Cf. *infra*, III.2 (gevolgen bij een laattijdige aangifte)

Cf. *infra*, III.3 (gevolgen bij een weigering van de toekenning van de toelating).

III. Procedure van hervatting van een aangepaste werkzaamheid tijdens de arbeidsongeschiktheid

III. 1. Voorwaarden waaronder en termijn waarbinnen de toelating voor de werkhervatting wordt verleend

Artikel 100, § 2, tweede lid van de gecoördineerde wet stipuleert dat de Koning bepaalt binnen welke termijn en onder welke voorwaarden de toelating voor de hervatting van een beroepsactiviteit tijdens de ongeschiktheid wordt verleend.

Artikel 230, § 1 en § 2 van het koninklijk besluit van 3 juli 1996 bevat de uitvoeringsmodaliteiten van voornoemd artikel 100, § 2, tweede lid.

DE GERECHTIGDE

A. Aangifte van de hervatting van een beroepsactiviteit tijdens de arbeidsongeschiktheid

De gerechtigde is verplicht om vooraf iedere hervatting van een beroepsactiviteit tijdens zijn arbeidsongeschiktheid aan te geven.

De gerechtigde die een beroepsactiviteit wil hervatten tijdens zijn arbeidsongeschiktheid, moet die hervatting *uiterlijk op de eerste werkdag die onmiddellijk voorafgaat aan die hervatting*, aan zijn ziekenfonds aangeven.

B. Aanvraag tot toelating om die activiteit tijdens de arbeidsongeschiktheid uit te oefenen

De gerechtigde die tijdens zijn arbeidsongeschiktheid een beroepsactiviteit wenst te hervatten, moet tevens een aanvraag tot toelating om die activiteit uit te oefenen, bij de adviserend arts van zijn ziekenfonds indienen, en dit *uiterlijk op de eerste werkdag die onmiddellijk voorafgaat aan die hervatting*.

C. In te vullen formulier

Om tegemoet te komen aan de nood van vereenvoudiging, dient de gerechtigde zowel de aangifte van de werkhervatting tijdens de arbeidsongeschiktheid als de aanvraag tot toelating aan de adviserend arts in via een uniek formulier (cf. de bijlage)¹.

Dit uniek formulier bestaat uit twee delen:

- een luik “aangifte” dat bestemd is voor de administratieve dienst van het ziekenfonds en
- een luik “toelating” dat bestemd is voor de adviserend arts van het ziekenfonds.

De gerechtigde die tijdens zijn arbeidsongeschiktheid een beroepsactiviteit wenst te hervatten, moet dit formulier invullen en het bezorgen aan zijn ziekenfonds (via de post of door afgifte van het formulier aan zijn ziekenfonds), en dit *uiterlijk op de eerste werkdag die onmiddellijk voorafgaat aan die hervatting*.

Dit uniek formulier bevat meerdere vragen waarvoor de gerechtigde het antwoord moet aankruisen dat bij zijn situatie past en/of de gevraagde informatie moet invullen, met name: het werkvolume in het kader van de hervatting, de omschrijving van de taken die moeten worden vervuld, het werkrooster, de gegevens van de werkgever bij wie de gerechtigde het aangepaste werk hervat en de gegevens van de behandelend arts en de arbeidsarts.

Dit behoorlijk ingevulde formulier stelt de adviserend arts van het ziekenfonds in staat om zich met kennis van zaken uit te spreken over de (niet-)toekenning van de toelating om tijdens de arbeidsongeschiktheid een aangepaste activiteit te hervatten.

DE ADVISEREND ARTS VAN HET ZIEKENFONDS

D. Onderzoek van de aanvraag tot toelating door de adviserend arts van het ziekenfonds

De toelating om het werk tijdens de ongeschiktheid te hervatten, kan door de adviserend arts van het ziekenfonds worden verleend op voorwaarde dat de gerechtigde, van een medisch oogpunt uit, een vermindering van zijn vermogen van ten minste 50 % behoudt en dat de uitoefening van die activiteit verenigbaar is met de betrokken aandoening.

1. Niet hier gepubliceerd.

De voorwaarde met betrekking tot “de vermindering van het vermogen van ten minste 50 %”, zoals bedoeld in artikel 100, § 2 van de gecoördineerde wet, is uitsluitend een **medisch criterium** (in tegenstelling tot artikel 100, § 1 van de gecoördineerde wet dat een vermindering van het verdienvermogen van de werknemer voorschrijft tot een derde of minder dan een derde van wat de werknemer kan verdienen – economisch criterium).

Die eis van de vermindering van het vermogen van ten minste 50 %, zoals bedoeld in artikel 100, § 2 van de gecoördineerde wet, **heeft evenmin betrekking op het werkvolume dat door de adviserend arts kan worden toegestaan** (de toelating moet niet noodzakelijk een halftijdse activiteit betreffen).

Op grond van het door de gerechtigde behoorlijk ingevulde uniek formulier en de gegevens van het medisch dossier, onderzoekt de adviserend arts van het ziekenfonds de aanvraag tot toelating om het werk tijdens de arbeidsongeschiktheid te hervatten.

De adviserend arts wordt niet meer systematisch gedwongen om een medisch onderzoek uit te voeren *indien hij op basis van de gegevens in het dossier in staat is om met kennis van zaken een beslissing te nemen*.

In sommige situaties (zie punt E) blijft een medisch onderzoek van de gerechtigde wel noodzakelijk.

E. Situaties waarin de beslissing van de adviserend arts afhangt van de uitvoering van een medisch onderzoek

Om de uniformiteit en de objectiviteit in de behandeling van de aanvragen om toelating te waarborgen, zijn er *guidelines* (richtlijnen) uitgewerkt in samenwerking met de Geneeskundige Raad voor Invaliditeit en het Beheerscomité van de Dienst voor Uitkeringen, om de situaties te omschrijven waarin een medisch onderzoek noodzakelijk is:

- a) Over het algemeen geldt dat indien de adviserend arts op basis van het onderzoek van het dossier van de gerechtigde (aanvraag tot toelating tot hervatting van de beroepsactiviteit tijdens de arbeidsongeschiktheid) *niet* met zekerheid kan vaststellen dat is voldaan aan de voorwaarden van artikel 100, § 2, van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd, (vermindering van zijn vermogen van ten minste 50 % vanuit medisch oogpunt en verenigbaarheid van de activiteit met de desbetreffende aandoening), *de adviserend arts deze gerechtigde aan een medisch onderzoek zal onderwerpen*.

Aangezien de gerechtigde gedurende zijn arbeidsongeschiktheid een met zijn gezondheidstoestand verenigbare activiteit uitoefent, moet de evaluatie van de arbeidsongeschiktheid op het ogenblik van het medisch onderzoek gebeuren op basis van de bepalingen van *artikel 100, § 2*, van de gecoördineerde wet. Indien de adviserend arts bij dat medisch onderzoek vaststelt dat niet (of niet langer) voldaan is aan de in *artikel 100, § 2*, van de gecoördineerde wet bedoelde voorwaarden, brengt hij een beslissing tot einde van de erkenning van de staat van arbeidsongeschiktheid ter kennis van de gerechtigde, op grond van *artikel 100, § 2*, van deze gecoördineerde wet.

- b) Een medisch onderzoek is steeds vereist in de situaties waarin de adviserend arts een *beslissing tot weigering van de toelating tot werkhervatting of tot het einde van de arbeidsongeschiktheid moet nemen*.
- c) Het medisch onderzoek is ook steeds noodzakelijk wanneer de gerechtigde zijn werkhervatting tijdens zijn arbeidsongeschiktheid *binnen een termijn van meer dan 14 kalenderdagen* (zie punt III.2) te rekenen vanaf voormelde hervatting heeft aangegeven (net zoals in de gevallen van werkhervatting zonder toelating). In die situaties zijn immers de bepalingen van *artikel 101 van de gecoördineerde wet* van toepassing tot de datum waarop de beslissing van de adviserend arts uitwerking heeft. Krachtens die bepaling wordt de gerechtigde onderworpen aan een medisch onderzoek om na te gaan of op de datum van het onderzoek en nadien de voorwaarden van de erkenning van de arbeidsongeschiktheid zijn vervuld.

- d) Wanneer de *aanvraag tot toelating* tot werkhervatting betrekking heeft op een werkhervatting **bij dezelfde werkgever** binnen een periode van minder dan **vier weken** te rekenen vanaf de eerste dag van de arbeidsongeschiktheid, zal de adviserend arts de gerechtigde onderwerpen aan een medisch onderzoek om zich ervan te vergewissen dat de gerechtigde voldoet aan de in artikel 100, § 2, van de gecoördineerde wet bedoelde voorwaarden.

F. Termijn waarbinnen de adviserend arts zijn beslissing moet nemen

De adviserend arts van het ziekenfonds moet zijn beslissing *uiterlijk* de dertigste werkdag vanaf de eerste dag van de hervatting van de activiteit tijdens de arbeidsongeschiktheid, nemen.

Voor de gerechtigde is het immers belangrijk om zo snel mogelijk zekerheid te krijgen over zijn situatie (juridische zekerheid) en over de (on)verenigbaarheid van die hervatting met zijn gezondheidstoestand.

G. Ter kennis brengen van het formulier met de toelating

Wanneer de adviserend arts van het ziekenfonds zijn toelating verleent om een aangepaste werkzaamheid tijdens de arbeidsongeschiktheid te hervatten, wordt het formulier met de toelating uiterlijk binnen zeven kalenderdagen vanaf de beslissing via de post ter kennis van de gerechtigde gebracht.

Het formulier met de toelating is gevoegd als bijlage 1 van de Omzendbrief V.I. nr. 2018/44 van 14 februari 2018.

Indien de adviserend arts een medisch onderzoek heeft uitgevoerd om een beslissing te nemen, kan het formulier met de toelating na afloop van het medisch onderzoek aan de gerechtigde worden bezorgd.

De toelating van de adviserend arts moet de aard, het volume en de uitvoeringsvoorwaarden van de toegelaten beroepsactiviteit tijdens de arbeidsongeschiktheid vermelden.

De adviserend arts beperkt de duur van de periode gedekt door de toelating tot maximaal twee jaar. Hij kan echter vervolgens (indien nodig meermaals) de toelating voor een nieuwe periode van maximaal 2 jaar hernieuwen (*cf. infra*, I – toelatingen toegekend voor 01.04.2018).

Die toelating wordt in het medisch en het administratief dossier van de gerechtigde in het ziekenfonds opgenomen.

Het ziekenfonds moet het RIZIV via een *elektronisch bericht* de gegevens van die toelating bezorgen.

H. Periodiciteit van het medisch onderzoek dat wordt uitgevoerd tijdens een periode waarin een aangepaste werkzaamheid wordt hervat (art. 16 van de Verordening op de uitkeringen)

Tijdens een periode van hervatting van een aangepaste werkzaamheid moet de adviserend arts van het ziekenfonds de graad van arbeidsongeschiktheid van de gerechtigde, in de zin van artikel 100, § 2, van de gecoördineerde wet, *minstens eens om de zes maanden controleren, tenzij de elementen aanwezig in het geneeskundig dossier een onderzoek op een latere datum verantwoorden*.

I. Toelatingen toegekend voor 1 april 2018 (overgangsmaatregel tot 01.04.2019)

Voor 1 april 2019 beëindigt de adviserend arts elke lopende toelating die voor 1 april 2019 voor een onbepaalde duur of voor meer dan twee jaar is toegekend, en kent, indien noodzakelijk, een nieuwe toelating voor een beperkte duur van maximaal twee jaar toe (*cf. supra*, G - Ter kennis brengen van het formulier met de toelating).

III.2. Gevolgen van een laattijdige aangifte door de gerechtigde van zijn hervatting van de beroepsactiviteit tijdens de ongeschiktheid

Artikel 100, § 2, derde lid van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994 stipuleert dat de Koning bepaalt onder welke voorwaarden en in welke mate de uitkeringen tijdens de ongeschiktheid kunnen worden toegekend in geval van niet-naleving door de gerechtigde van de aangiftetermijn en –voorwaarden (en van de aanvraag tot toelating) van de hervatting van de beroepsactiviteit tijdens de arbeidsongeschiktheid, met uitzondering van iedere frauduleuze hervatting of vaststelling door een sociaal controleur of een ziekenfonds (in het raam van, bijvoorbeeld, datamatching).

Deze bepaling is niet van toepassing als de gerechtigde niet verplicht is om de toelating van de adviserend arts te vragen (bv. wanneer de werknemer het werk in het kader van een re-integratieplan hervat dat is opgesteld door de preventieadviseur-arbeidsarts – cf. *supra*, II).

De paragraaf *2bis* van artikel 230 van het koninklijk besluit van 3 juli 1996, bevat de uitvoeringsmodaliteiten van voornoemd artikel 100, § 2, derde lid:

- bij niet-naleving door de gerechtigde van de termijn en voorwaarden van de aangifte (en de aanvraag tot toelating) van de werkhervatting tijdens de arbeidsongeschiktheid, is een *sanctie* van toepassing wanneer de aangifte laattijdig, maar binnen een *termijn van 14 dagen* vanaf de hervatting (zie punt III.2.A) is ingediend
- indien de gerechtigde zijn werkhervatting na meer dan 14 dagen vanaf de hervatting aangeeft, zijn de bepalingen van artikel 101 van de gecoördineerde wet van 14 juli 1994 van toepassing tot de datum waarop de beslissing van de adviserend arts uitwerking heeft (zie punt III.2.B).

A. Laattijdige aangifte binnen een termijn van 14 kalenderdagen vanaf de hervatting

De gerechtigde die de aangifteformaliteiten van de aangepaste werkhervatting (en de aanvraag tot toelating) laattijdig heeft verricht, maar toch binnen 14 kalenderdagen vanaf die hervatting, wordt hiervoor gesanctioneerd door een vermindering met 10 % van het dagbedrag van zijn arbeidsongeschiktheidsuitkering (berekend overeenkomstig de cumulatieregel zoals bedoeld in art. 230 van het K.B. van 03.07.1996).

Met andere woorden, de gerechtigde kan in die situatie arbeidsongeschiktheidsuitkeringen ontvangen die berekend zijn overeenkomstig de cumulatieregel zoals bedoeld in artikel 230 van het koninklijk besluit van 3 juli 1996, *na een vermindering van 10 % op het dagbedrag van de uitkering*.

Die vermindering van 10 % is van toepassing vanaf de eerste dag van de werkhervatting tot en met de dag van de verzending van het uniek formulier, de datum van de poststempel geldt als bewijs, of de afgifte van het uniek formulier aan het ziekenfonds.

Voorbeeld van de toepassing van de vermindering met 10 %:

Een arbeidsongeschikt erkende gerechtigde dient zijn aangifte van hervatting van een aangepaste beroepsactiviteit laattijdig in, maar binnen 14 kalenderdagen vanaf de hervatting.

Berekening van de verschuldigde uitkeringen in toepassing van de cumulatieregel zoals bedoeld in artikel 230 van het koninklijk besluit van 3 juli 1996 (zonder de vermindering met 10 %):

In geval van de hervatting van een halftijdse activiteit (50 %), wordt een daguitkering van 50 EUR bijvoorbeeld verminderd met 30 % (15 EUR), tot 35 EUR.

Laattijdigheid minder dan 15 kalenderdagen: uitkeringen verminderd met 10 %

De betrokkene dient zijn aangifte laattijdig, maar binnen 14 kalenderdagen vanaf de hervatting in: voor de periode vanaf de 1^e dag van de hervatting van de activiteit tot en met de dag van de verzending van het uniek formulier, de datum van de poststempel geldt als bewijs, of de afgifte van het uniek formulier aan het ziekenfonds, zal de betrokkene een daguitkering ontvangen van 35 EUR *verminderd met 10 %* (- 3,5 EUR), of in totaal:

35 EUR – 3,5 EUR = 31,5 EUR

B. Laattijdige aangifte vanaf de 15^e kalenderdag vanaf de hervatting

Indien de gerechtigde de aangifteformaliteiten (en de aanvraag tot toelating) meer dan 14 kalenderdagen vanaf de hervatting heeft verricht, zijn *de bepalingen van artikel 101 van de gecoördineerde wet* van toepassing vanaf de eerste dag van de hervatting tot de datum waarop de beslissing van de adviserend arts uitwerking heeft.

In dit geval moet de adviserend arts zo snel mogelijk de arbeidsongeschiktheid onderzoeken (binnen dertig werkdagen vanaf de aangifte van de werkhervatting) en wordt het onverschuldigde bedrag beperkt tot enkel de werkdagen (het is mogelijk om een aanvraag tot verzaking aan de terugvordering van dit onverschuldigde bedrag in te dienen bij het Beheerscomité van de Dienst voor uitkeringen). Aangezien de gerechtigden die de hervatting van de aangepaste beroepsactiviteit *meer dan 14 kalenderdagen* vanaf de hervatting aangeven, in geval van verzaking aan de terugvordering van het onverschuldigde bedrag, geengunstigere behandeling kunnen genieten dandegerechtigdendie hun werkhervatting binnen 14 kalenderdagen vanaf de hervatting aangeven, moet, met het oog op de vaststelling van het maximumbedrag van de verzaking in het kader van de toepassing van de bepalingen van artikel 101, rekening worden gehouden met het bedrag van de uitkeringen waarop de betrokkene aanspraak had kunnen maken in toepassing van de cumulatieregel zoals bedoeld in artikel 230 van het Koninklijk besluit van 3 juli 1996, *verminderd met 10 %*.

III.3. Gevolgen in geval van weigering van de toekenning van de toelating voor een werkhervatting of van beslissing tot beëindiging van de arbeidsongeschiktheid op basis van artikel 100, § 2 van de gecoördineerde wet

Artikel 100, § 2, vierde lid van de gecoördineerde wet stipuleert dat de Koning bepaalt onder welke voorwaarden en in welke mate de uitkeringen wel kunnen worden toegekend voor de periode die voorafgaat aan de datum waarop de beslissing tot weigering van de toelating of tot beëindiging van de ongeschiktheid door de adviserend arts, uitwerking heeft, *met uitzondering van iedere frauduleuze hervatting of vaststelling door een sociaal controleur of een ziekenfonds (in het raam van, bv., datamatching)*.

Artikel 230, § 2ter van het Koninklijk besluit van 3 juli 1996 bevat de uitvoeringsmodaliteiten van voornoemd artikel 100, § 2, vierde lid.

Wanneer na de werkhervatting een beslissing tot weigering van de toelating ter kennis van de gerechtigde wordt gebracht (wegens de onverenigbaarheid van de activiteit met de gezondheidstoestand) of een beslissing tot beëindiging van zijn arbeidsongeschiktheid (omdat hij, van een medisch oogpunt uit, geen vermindering van zijn vermogen van ten minste 50 % behoudt), kan hij onder bepaalde voorwaarden de uitkeringen blijven ontvangen voor de periode die voorafgaat aan de datum waarop voornoemde beslissing haar uitwerking heeft:

- De gerechtigde heeft de *formaliteiten* van de aangifte en de aanvraag tot toelating *binnen de opgelegde termijn* vervuld (uiterlijk op de laatste werkdag die onmiddellijk aan de werkhervatting voorafgaat) en hervat het werk alvorens de toelating van de adviserend arts te ontvangen:

In die situatie blijft de gerechtigde voor de periode die voorafgaat aan de ingangsdatum van de negatieve beslissing van de adviserend arts, zijn uitkeringen ontvangen die berekend zijn overeenkomstig de cumulatieregel zoals bedoeld in artikel 230 van het Koninklijk besluit van 3 juli 1996.

- De gerechtigde heeft de formaliteiten van de aangifte en de aanvraag tot toelating *laattijdig* ingediend (maar *binnen 14 kalenderdagen* vanaf de hervatting) en hervat het werk alvorens de toelating van de adviserend arts te ontvangen:

In die situatie blijft de gerechtigde voor de periode die voorafgaat aan de ingangsdatum van de negatieve beslissing, zijn uitkeringen ontvangen (die berekend zijn overeenkomstig de cumulatieregel zoals bedoeld in art. 230 van het K.B. van 03.07.1996), *maar verminderd met 10 %* (zie punt III.2.A).

- De gerechtigde heeft de formaliteiten van de aangifte en de aanvraag tot toelating *laattijdig* ingediend (*meer dan 14 kalenderdagen* vanaf de hervatting) en hervat het werk alvorens de toelating van de adviserend arts te ontvangen:

In die situatie zijn de bepalingen van artikel 101 van de gecoördineerde wet op hem van toepassing vanaf de eerste dag van de hervatting tot de ingangsdatum van de beslissing van de adviserend arts haar uitwerking heeft (zie punt III.2.B).

IV. Specifieke situatie van de zwangere of bevallen werkneemster of de werkneemster die borstvoeding geeft, die haar zelfstandige activiteit wenst voort te zetten tijdens het tijdvak van moederschapsbescherming (regeling loontrekkenden)

Artikel 219ter, § 5, tweede lid van het Koninklijk besluit van 3 juli 1996 regelt de specifieke situatie van de zwangere of bevallen werkneemster of de werkneemster die borstvoeding geeft, die haar zelfstandige activiteit wenst voort te zetten tijdens het tijdvak van moederschapsbescherming waarin ze zich bevindt in het kader van haar loontrekkende activiteit.

Overeenkomstig deze reglementaire bepaling kan voornoemde werkneemster onder bepaalde voorwaarden de toelating krijgen om haar zelfstandige activiteit (die zij vóór de maatregel van werkverwijdering uitoefende) voort te zetten tijdens de maatregel van moederschapsbescherming waarin zij zich in het kader van haar loontrekkende activiteit bevindt.

Een van die voorwaarden houdt in dat voornoemde werkneemster *vooraf de toelating moet vragen aan haar ziekenfonds* via een formulier van aanvraag tot toelating.

In die situatie blijft de voorafgaande toelating van de adviserend arts voor deze werkneemster dus bestaan (om te vermijden dat zij of haar kind gevaar lopen door de voortzetting van haar zelfstandige activiteit).

De omzendbrief V.I. nr. 2000/285 (rubriek 406/06)² van 4 augustus 2002 betreffende de toepassing van artikel 219ter, § 5 van het koninklijk besluit van 3 juli 1996, die van toepassing blijft in de situatie van voornoemde werkneemster, brengt preciseringen aan over de voorwaarde van het “voorafgaande karakter” van de toelatingsaanvraag voor de voortzetting van de zelfstandige activiteit tijdens een verwijderingsmaatregel (waarvan zij het voorwerp vormt in het kader van haar loontrekkende activiteit).

2. Gepubliceerd in het I.B. nr. 2000/2, p. 237.

V. Inwerkingtreding

Deze omzendbrief treedt op 1 april 2018 in werking.

Hij vervangt de Omzendbrief V.I. nr. 2013/156 - 249/21³ van 11 april 2013 en de Omzendbrief V.I. nr. 2015/129 - 249/25 van 7 mei 2015.

Omzendbrief V.I. nr. 2018/45 – 249/29 van 14 februari 2018.